

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 24 mars 2022*

”Begäran om förhandsavgörande – Skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter – Förordning (EU) 2016/679 – Tillsynsmyndighetens behörighet – Artikel 55.3 – Domstolar som behandlar personuppgifter i sin dömande verksamhet – Begrepp – Att ställa handlingar från ett domstolsförfarande vilka innehåller personuppgifter till en journalists förfogande”

I mål C-245/20,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Rechtbank Midden-Nederland (domstolen för centrala Nederländerna) genom beslut av den 29 maj 2020, som inkom till domstolen samma dag, i målet

X,

Z

mot

Autoriteit Persoonsgegevens,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av domstolens ordförande K. Lenaerts, tillika tillförordnad ordförande på första avdelningen, domstolens vice ordförande L. Bay Larsen, samt domarna N. Jääskinen, J.-C. Bonichot (referent) och M. Safjan,

generaladvokat: M. Bobek,

justitiesekreterare: handläggaren L. Carrasco Marco,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 14 juli 2021,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– X och Z, genom S.A.J.T. Hoogendoorn, advocaat,

* Rättegångsspråk: nederländska.

- Autoriteit Persoonsgegevens, genom G. Dictus och N.N. Bontje, advocaten,
- Nederländernas regering, genom M.K. Bulterman och C.S. Schillemans, båda i egenskap av ombud,
- Spaniens regering, genom L. Aguilera Ruiz, i egenskap av ombud,
- Polens regering, genom B. Majczyna, i egenskap av ombud,
- Portugals regering, genom L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, L. Medeiros och I. Oliveira, samtliga i egenskap av ombud,
- Finlands regering, genom H. Leppo, i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom F. Erlbacher, H. Kranenborg och D. Nardi, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 6 oktober 2021 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 55.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan X och Z, å ena sidan, och Autoriteit Persoonsgegevens (dataskyddsmyndigheten, Nederländerna) (nedan kallad AP), å andra sidan, angående journalisters tillgång till personuppgifter som rör dem och som återfinns i rättegångshandlingar, vid den förhandling som hölls vid avdelningen för förvaltningsrättsliga mål vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen, Nederländerna), inom ramen för ett förfarande i vilket Z var part och företrädde av X.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 Skäl 20 i förordning 2016/679 har följande lydelse:

”Eftersom denna förordning bland annat gäller för verksamhet inom domstolar och andra rättsliga myndigheter, skulle det i unionsrätt eller medlemsstaternas nationella rätt kunna anges vilken behandling och vilka förfaranden för behandling som berörs när det gäller domstolars och andra rättsliga myndigheters behandling av personuppgifter. Tillsynsmyndigheternas behörighet bör inte omfatta domstolars behandling av personuppgifter när detta sker inom ramen för domstolarnas dömande verksamhet, i syfte att säkerställa domstolsväsendets oberoende när det utför sin rättsskipande verksamhet, inbegripet när det fattar beslut. Det bör vara möjligt att

anförtro tillsynen över sådan behandling av uppgifter till särskilda organ inom medlemsstaternas rättsväsen, vilka framför allt bör säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning, främja domstolsväsendets medvetenhet om sina skyldigheter enligt denna förordning och hantera klagomål relaterade till sådan behandling av uppgifter.”

4 Artikel 2 i förordningen har följande lydelse:

”1. Denna förordning ska tillämpas på sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis företas på automatisk väg samt på annan behandling än automatisk av personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på behandling av personuppgifter som

- a) utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten,
- b) medlemsstaterna utför när de bedriver verksamhet som omfattas av avdelning V kapitel 2 i EU-fördraget,
- c) en fysisk person utför som ett led i verksamhet av rent privat natur eller som har samband med hans eller hennes hushåll,
- d) behöriga myndigheter utför i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, i vilket även ingår att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten.

3. [Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1)] är tillämplig på den behandling av personuppgifter som sker i EU:s institutioner, organ och byråer. Förordning ... nr 45/2001 och de av unionens övriga rättsakter som är tillämpliga på sådan behandling av personuppgifter ska anpassas till principerna och bestämmelserna i denna förordning i enlighet med artikel 98.

...”

5 I artikel 4.2 i förordningen definieras ”behandling” som

”en åtgärd eller kombination av åtgärder beträffande personuppgifter eller uppsättningar av personuppgifter, oberoende av om de utförs automatiserat eller ej, såsom insamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, bearbetning eller ändring, framtagning, läsning, användning, utlämning genom överföring, spridning eller tillhandahållande på annat sätt, justering eller sammanförande, begränsning, radering eller förstöring.”

6 I artikel 51.1 i samma förordning anges följande:

”Varje medlemsstat ska föreskriva att en eller flera offentliga myndigheter ska vara ansvariga för att övervaka tillämpningen av denna förordning, i syfte att skydda fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter i samband med behandling samt att underlätta det fria flödet av sådana uppgifter inom unionen (nedan kallad tillsynsmyndighet).”

7 Slutligen föreskrivs i artikel 55 i förordning 2016/679 följande:

”1. Varje tillsynsmyndighet ska vara behörig att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter som tilldelas den enligt denna förordning inom sin egen medlemsstats territorium.

2. Om behandling utförs av myndigheter eller privata organ som agerar på grundval av artikel 6.1 c eller e ska tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten vara behörig. I sådana fall ska artikel 56 inte tillämpas.

3. Tillsynsmyndigheterna ska inte vara behöriga att utöva tillsyn över domstolar som behandlar personuppgifter i sin dömande verksamhet.”

Nederländsk rätt

8 För genomförandet av förordning 2016/679 har Konungariket Nederländerna antagit wet houdende regels ter uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PbEU 2016, L 119) (Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming) (lag om införande av tillämpningsföreskrifter för förordning 2016/679 (lag om tillämpning av den allmänna dataskyddsförordningen)) av den 16 maj 2018 (Stb. 2018, nr 144). Enligt artikel 6 i nämnda lag ska AP kontrollera att förordning 2016/679 efterlevs i Nederländerna. Ingen av dessa bestämmelser innehåller det undantag som återfinns i artikel 55.3 i förordning 2016/679.

9 Den 31 maj 2018 antog ordföranden för avdelningen för förvaltningsrättsliga mål vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen), domstolsförvaltningarna vid Centrale Raad van Beroep (Appellationsdomstolen för socialförsäkrings- och förvaltningsrättsliga mål, Nederländerna) och College van Beroep voor het bedrijfsleven (Appellationsdomstolen för handelsrättsliga mål, Nederländerna) reglering verwerking Persoonsgegevens bestuursrechtelijke colleges (bestämmelser för behandling av personuppgifter vid förvaltningsdomstolar). Härigenom inrättades AVG-commissie bestuursrechtelijke colleges (kommitté för skydd av personuppgifter vid förvaltningsdomstolar, Nederländerna). Denna kommitté har till uppgift att ge råd till ordföranden för avdelningen för förvaltningsrättsliga mål vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen), domstolsförvaltningarna vid Centrale Raad van Beroep (Appellationsdomstolen för socialförsäkrings- och förvaltningsrättsliga mål) och College van Beroep voor het bedrijfsleven (Appellationsdomstolen för handelsrättsliga mål), beträffande handläggningen av klagomål avseende iakttagande av de rättigheter som skyddas av förordning 2016/679.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

10 I samband med förhandlingen den 30 oktober 2018 vid avdelningen för förvaltningsrättsliga mål vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen) i ett domstolsförfarande i vilket Z, företrädd av X, var part, tog en journalist kontakt med X och Z. Vid samtalet med journalisten konstaterade X att journalisten i fråga hade tillgång till handlingar i det berörda målet och däribland handlingar som denne själv hade upprättat av vilka dennes namn och adress framgick

samt även Z:s nationella id-nummer. Journalisten angav att uppgifterna hade ställts till dennes förfogande i enlighet med rätten till tillgång till domstolshandlingar som avdelningen för förvaltningsrättsliga mål vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen) beviljar journalister.

- 11 Genom skrivelse av den 21 november 2018 bekräftade ordföranden för avdelningen för förvaltningsrättsliga mål vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen) för X att den avdelningen tillhandahåller medierna vissa uppgifter om pågående mål. Samma ordförande informerade X om att kommunikationsavdelningen vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen) på förhandlingsdagen ställer handlingar till journalisternas förfogande som är avsedda att göra det möjligt för dem att följa förhandlingen, det vill säga en kopia av den ansökan genom vilken talan väcktes, en kopia av svaromålet och, i förekommande fall, en kopia av det överklagade domstolsavgörandet, och att dessa handlingar förstörs vid slutet av dagen.
- 12 X och Z begärde då att AP skulle vidta ”åtgärder för tillämpning” av bestämmelserna om skydd av personuppgifter gentemot Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen). Genom sina begäranden, som kan liknas vid klagomål, gjorde de gällande att Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen) hade åsidosatt förordning 2016/679 genom att låta journalister få tillgång till personuppgifter som rörde dem och som härrörde från handlingar i ett domstolsförfarande.
- 13 Som svar på dessa begäranden angav AP att den enligt artikel 55.3 i förordning 2016/679 inte var behörig att utöva tillsyn över Raad van States (Högsta förvaltningsdomstolen) behandling av de berörda personuppgifterna. AP överlämnade därefter X och Z:s begäranden till kommittén för skydd av personuppgifter vid förvaltningsdomstolar, vilken i sin tur överlämnade dem till ordföranden för avdelningen för förvaltningsrättsliga mål vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen).
- 14 Ordföranden för avdelningen för förvaltningsrättsliga mål vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen) bedömde att X och Z:s begäranden utgjorde klagomål med avseende på dennes skrivelse av den 21 november 2018 och fastställde, efter att ha inhämtat ett yttrande från kommittén för skydd av personuppgifter vid förvaltningsdomstolar, en ny praxis för tillgång till handlingar i domstolsförfaranden, vilken offentliggjordes på Raad van States (Högsta förvaltningsdomstolen) webbplats.
- 15 X och Z överklagade, vid den hänskjutande domstolen, Rechtbank Midden-Nederland (domstolen för centrala Nederländerna), det beslut genom vilket AP förklarade sig obehörig att pröva deras begäran.
- 16 Enligt den hänskjutande domstolen utgör den omständigheten att en journalist ges tillgång till handlingar i ett domstolsförfarande vilka innehåller personuppgifter och att de tillfälligt ställs till journalistens förfogande en ”behandling” av personuppgifter i den mening som avses i artikel 4 led 2 i förordning 2016/679, vilken X och Z i förevarande fall inte har samtyckt till. För att avgöra huruvida AP faktiskt saknade behörighet att pröva X och Z:s yrkanden, vill den hänskjutande domstolen emellertid få klarhet i hur artikel 55.3 i den förordningen ska tolkas, i vilken det föreskrivs att tillsynsmyndigheten inte ska vara behörig att utöva tillsyn över domstolar som behandlar personuppgifter ”i sin dömande verksamhet”.

- 17 Mot denna bakgrund beslutade Rechtbank Midden-Nederland (domstolen för centrala Nederländerna) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 55.3 i förordning 2016/679 tolkas så, att domstolar som behandlar personuppgifter i sin ’dömande verksamhet’ kan avse en domstolsmyndighet som ger tillgång till rättegångshandlingar som innehåller personuppgifter genom att ställa kopior av dessa rättegångshandlingar till en journalists förfogande på det sätt som beskrivs i förevarande beslut om hänskjutande?

- Har det för svaret på denna fråga betydelse huruvida den nationella tillsynsmyndighetens tillsyn över denna typ av behandling av personuppgifter påverkar domstolens oberoende prövning i konkreta mål?
- Har det för svaret på denna fråga betydelse att den (nationella) domstolen anser att arten av och syftet med behandlingen av uppgifterna är att informera en journalist för att underlätta dennes rapportering av en offentlig förhandling i en rättsprocess och på så sätt tillgodose intresset av offentlighet och insyn i rättskipningen?
- Har det för svaret på denna fråga betydelse huruvida denna behandling av uppgifter har uttryckligt stöd i nationell rätt?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 18 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 55.3 i förordning 2016/679 ska tolkas så, att den omständigheten att en domstol tillfälligt ställer handlingar som härrör från ett domstolsförfarande och som innehåller personuppgifter till journalisters förfogande omfattas av den domstolens ”dömande verksamhet”, i den mening som avses i denna bestämmelse. I detta sammanhang vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida det när denna fråga besvaras ska tas hänsyn till den negativa inverkan som tillsynsmyndighetens utövande av sina befogenheter skulle kunna få på domarnas oavhängighet i det enskilda målet. Den hänskjutande domstolen anser även att det är oklart huruvida man ska beakta arten av och syftet med tillhandahållandet av rättegångshandlingar, det vill säga att göra det möjligt för journalisterna att bättre redogöra för hur ett domstolsförfarande fortskrider, eller frågan om det har någon betydelse huruvida detta tillhandahållande har uttryckligt stöd i nationell rätt.
- 19 Z har inledningsvis gjort gällande att den ställda frågan är hypotetisk och att den därför inte kan tas upp till sakprövning. Enligt Z sker – i motsats till vad som anges i begäran om förhandsavgörande – behandlingen av de berörda uppgifterna nämligen inte vid avdelningen för förvaltningsrättsliga mål vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen), utan vid nämnda domstols kommunikationsavdelning, som inte är en domstol. Begäran om förhandsavgörande innehåller även flera andra större eller mindre felaktigheter, särskilt vad gäller beskrivningen av vem som tog kontakt med X och Z efter förhandlingen och det exakta innehållet i de begäranden som AP överlämnat till ordföranden för avdelningen för förvaltningsrättsliga mål vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen).
- 20 Domstolen erinrar härvidlag om att enligt fast rättspraxis presumeras frågor som rör unionsrätten vara relevanta. En tolkningsfråga från en nationell domstol kan bara avvisas då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga

omständigheterna eller saken i det nationella målet eller då frågorna är hypotetiska eller EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (se dom av den 24 november 2020, Openbaar Ministerie (Urkundsförfalskning), C-510/19, EU:C:2020:953, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

- 21 I ett förfarande enligt artikel 267 FEUF, som vilar på en tydlig funktionsfördelning mellan de nationella domstolarna och EU-domstolen, är det dessutom den nationella domstolen som är ensam behörig att fastställa och bedöma omständigheterna i målet (se dom av den 26 april 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 22 Det följer av begäran om förhandsavgörande att den hänskjutande domstolen har att ta ställning till om artikel 55.3 i förordning 2016/679 ska tillämpas med avseende på tillhandahållandet av de rättegångshandlingar som innehåller personuppgifter som är i fråga i det nationella målet vid bedömningen av om AP är behörig att göra en lagenlighetsprövning av nämnda tillhandahållande eller inte. Det följer dessutom av den rättspraxis som det erinrats om i föregående punkt att Z inte kan påverka den omständigheten att den fråga som den hänskjutande domstolen har ställt förutsätts vara relevant endast genom att ifrågasätta de faktiska omständigheter som den domstolen har redogjort för i sin begäran och som det inte ankommer på EU-domstolen att ta ställning till. Härav följer att Z:s invändning om rättegångshinder ska ogillas.
- 23 Vidare har Z gjort gällande att artikel 55.3 i förordning 2016/679 ska förklaras ogiltig av EU-domstolen på grund av att den berörda tillsynsmyndighetens bristande behörighet när det gäller domstolar som behandlar personuppgifter ”i sin dömande verksamhet”, enligt denna bestämmelse, inte är förenad med en skyldighet för medlemsstaterna att föreskriva särskilda villkor för tillsynen med avseende på dessa behandlingar, vilket strider mot de krav som följer av rätten till ett effektivt rättsmedel.
- 24 Z kan emellertid inte nå någon framgång med en sådan argumentation, eftersom unionslagstiftaren, såsom framgår av skäl 20 i förordning 2016/679, genom att anta artikel 55.3 i denna förordning, inte avsåg att undanta domstolar som behandlar personuppgifter ”i sin dömande verksamhet” från all tillsyn, utan endast uteslöt att tillsynen med avseende på sådan behandling anförtros en extern myndighet.
- 25 För att besvara den hänskjutande domstolens fråga, som sammanfattats i punkt 18 ovan, ska det först och främst påpekas att det i artikel 2.1 i förordning 2016/679 föreskrivs att denna förordning ska tillämpas på sådan ”behandling av personuppgifter som helt eller delvis företas på automatisk väg samt på annan behandling än automatisk av personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register”, utan att någon åtskillnad görs beroende på vem som genomför behandlingen i fråga. Härav följer att förordning 2016/679, med undantag för de fall som nämns i artikel 2.2 och 2.3, är tillämplig på behandling av personuppgifter som genomförs såväl av privatpersoner som av offentliga myndigheter, inbegripet, såsom anges i skäl 20 i förordningen, rättsliga myndigheter, såsom domstolar.
- 26 Denna tolkning stöds av den omständigheten att flera av bestämmelserna i förordning 2016/679 innehåller anpassningar som syftar till att ta hänsyn till särdragen hos den behandling som domstolar genomför. Så är bland annat fallet med artikel 55.3 i denna förordning, som utesluter all behörighet för tillsynsmyndigheten när det gäller domstolar som behandlar personuppgifter ”i sin dömande verksamhet”.

- 27 Förordning 2016/679 skiljer sig i detta avseende från Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 2003, s. 26) som inte är tillämplig på domstolar (dom av den 15 april 2021, Friends of the Irish Environment, C-470/19, EU:C:2021:271, punkterna 34–40).
- 28 För att fastställa räckvidden av begreppet domstolar som behandlar personuppgifter i sin dömande verksamhet, i den mening som avses i artikel 55.3 i förordning 2016/679, ska det erinras om att vid tolkningen av en unionsbestämmelse ska inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med den lagstiftning som bestämmelsen ingår i (se, för ett liknande resonemang, bland annat, dom av den 6 oktober 2020, Jobcenter Krefeld, C-181/19, EU:C:2020:794, punkt 61 och där angiven rättspraxis).
- 29 Det framgår av artikel 55 i förordning 2016/679 att syftet med denna artikel är att definiera behörigheten i fråga om tillsyn med avseende på behandling av personuppgifter och, i synnerhet, att avgränsa den nationella tillsynsmyndighetens behörighet.
- 30 I artikel 55.3 i förordning 2016/679 föreskrivs således att den tillsynsmyndigheten inte ska vara behörig att utöva tillsyn över domstolar när de behandlar personuppgifter ”i sin dömande verksamhet”.
- 31 I skäl 20 i förordning 2016/679, mot bakgrund av vilket artikel 55.3 ska läsas, preciseras att det bör vara möjligt att anförtro tillsynen över domstolar som behandlar personuppgifter ”i sin dömande verksamhet” till särskilda organ inom medlemsstaternas rättsväsen snarare än till tillsynsmyndigheten i den medlemsstaten, i syfte ”att säkerställa domstolsväsendets oberoende när det utför sin rättsskipande verksamhet, inbegripet när det fattar beslut”.
- 32 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 80 och 81 i sitt förslag till avgörande framgår det av själva ordalydelsen i skäl 20 i förordning 2016/679, och bland annat av användningen av ordet ”inbegripet”, att omfattningen av det mål som eftersträvas med artikel 55.3 i förordningen, nämligen att slå vakt om den dömande maktens oavhängighet vid utförandet av den rättsskipande verksamheten, inte kan begränsas till att endast säkerställa domarnas oavhängighet i samband med att ett visst domstolsavgörande meddelas.
- 33 Säkerställandet av den dömande maktens oavhängighet förutsätter i allmänhet att den dömande verksamheten utövas helt självständigt, utan att domstolarna är underkastade någon hierarkisk ordning eller befinner sig i underordnad ställning, eller mottar order eller instruktioner från något håll. De är således skyddade från yttre inblandning eller påtryckningar som kan skada deras ledamöters oberoende prövning och påverka deras avgöranden. De garantier för oavhängighet och opartiskhet som erfordras enligt unionsrätten förutsätter att det finns regler som utesluter allt rimligt tvivel som enskilda rättssubjekt skulle kunna hysa beträffande den aktuella instansens förmåga att inte låta sig påverkas av yttre omständigheter och dennas neutralitet i förhållande till berörda intressen (se, för ett liknande resonemang, bland annat, dom av den 27 februari 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, punkt 44, dom av den 25 juli 2018, Minister for Justice and Equality (Brister i domstolssystemet), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, punkt 63, dom av den 24 juni 2019, kommissionen/Polen (Högsta domstolens oavhängighet), C-619/18, EU:C:2019:531, punkt 72, och dom av den 21 december 2021, Euro Box Promotion m.fl., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 och C-840/19, EU:C:2021:1034, punkt 225).

- 34 Hänvisningen i artikel 55.3 i förordning 2016/679 till domstolar som behandlar personuppgifter ”i sin dömande verksamhet” ska således, inom ramen för denna förordning, förstås så, att den inte är begränsad till behandling av personuppgifter som domstolarna genomför i enskilda mål, utan i vidare bemärkelse avser all behandling av personuppgifter som domstolarna genomför inom ramen för sin domstolsverksamhet. Detta innebär att tillsynsmyndigheten inte har någon behörighet att utöva tillsyn med avseende på behandling av personuppgifter, när sådan tillsyn direkt eller indirekt kan påverka ledamöternas oavhängighet eller ha inverkan på domstolarnas beslut.
- 35 Även om arten och syftet med den behandling av personuppgifter som en domstol genomför i huvudsak hänger samman med prövningen av lagenligheten av denna behandling, kan de utgöra indicier som tyder på att denna behandling omfattas av dess ”dömande verksamhet”.
- 36 Däremot är frågorna huruvida behandlingen av personuppgifter har uttryckligt stöd i nationell rätt eller huruvida de personuppgifter som behandlas lagligen kan lämnas ut till tredje man, uteslutande knutna till prövningen av om behandlingen i fråga är lagenlig. Dessa frågor saknar nämligen relevans för att avgöra huruvida tillsynsmyndigheten är behörig att utöva tillsyn med avseende på sådan behandling med stöd av artikel 55 i förordning 2016/679.
- 37 När det gäller sådan behandling som den som är i fråga i det nationella målet konstaterar domstolen att den behandling av personuppgifter som domstolarna genomför inom ramen för sin kommunikationspolitik för de mål som de har att pröva, såsom de mål som består i att tillfälligt ställa handlingar i ett domstolsförfarande till journalisters förfogande för att de ska kunna bevaka målet i media, faller utanför bland annat tillsynsmyndighetens behörighet enligt artikel 55.3 i denna förordning, utan att det påverkar iakttagandet av de materiella skyldigheter som föreskrivs i förordning 2016/679.
- 38 Det står nämligen klart att fastställandet, med hänsyn till föremålet för och sammanhanget i ett visst mål, av de uppgifter som hämtats från rättegångshandlingar som kan lämnas ut till journalister i syfte att göra det möjligt för dem att redogöra för hur domstolsförfarandet fortskrider eller för att klargöra en viss aspekt av ett avgörande som meddelats, hänger samman med dessa domstolars ”dömande verksamhet”, vars tillsyn av en extern myndighet i allmänhet kan undergräva den dömande maktens oavhängighet.
- 39 Av det anförda följer att tolkningsfrågan ska besvaras enligt följande. Artikel 55.3 i förordning 2016/679 ska tolkas så, att den omständigheten att en domstol tillfälligt ställer handlingar som härrör från ett domstolsförfarande och som innehåller personuppgifter till journalisters förfogande för att de bättre ska kunna redogöra för hur det förfarandet fortskrider, omfattas av den domstolens ”dömande verksamhet”, i den mening som avses i denna bestämmelse.

Rättegångskostnader

- 40 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Artikel 55.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) ska tolkas så, att den omständigheten att en domstol tillfälligt ställer handlingar som härrör från ett domstolsförfarande och som innehåller personuppgifter till journalisters förfogande för att de bättre ska kunna redogöra för hur det förfarandet fortskrider, omfattas av den domstolens ”dömande verksamhet”, i den mening som avses i denna bestämmelse.

Underskrifter